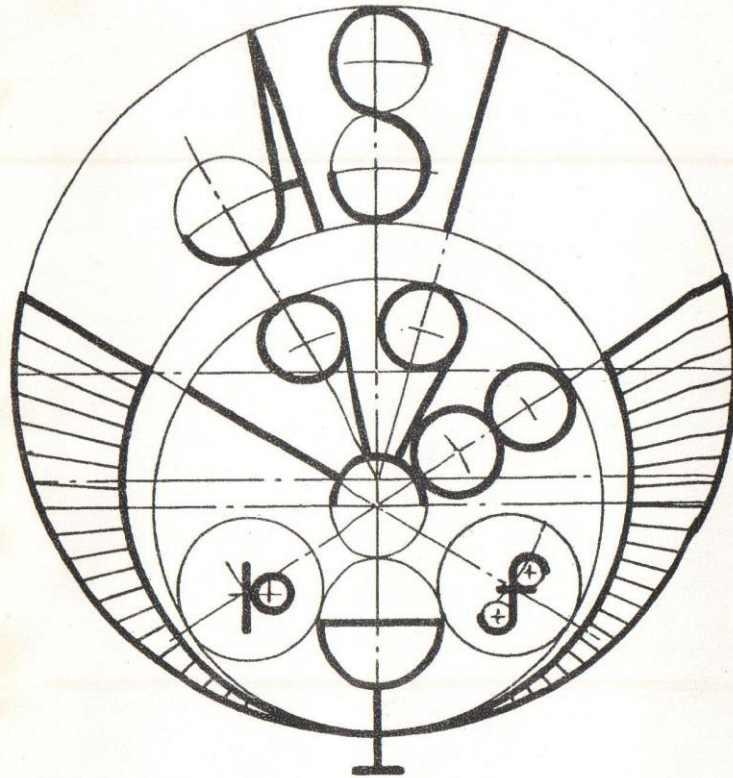

ASOCIACE STROJNÍCH INŽENÝRŮ

Bulletin Asociace strojních inženýrů vydává pro své členy
Adresa: ASI, Technická 4, 166 07, Praha 6

Motto:

Strojům dřinu, lidem myšlení.

Idea být sebekrásnější je nakonec otázkou finanční.

Ne násilím, ale smírně, ne mečem, ale pluhem, ne krví, ale prací umět čestným způsobem peníze vydělávat a šetrným způsobem jich užívat.

Tři myšlenky T. G. Masaryka

OBSAH

Ing. František Hudec Strojírny POLDI	3
Ing. Ivo Dršťák Připomínky z praxe v prokazování shody výrobku a návaznost na zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky	4
Doc. Ing. František Drastík, CSc. České technické normy v roce 1998	10
Ing. Josef Bráhlík, CSc. Stanovy a činnost Asociace	příloha
ZPRÁVY Z ČINNOSTI ASI	
Zápis z 11. zasedání senátu ASI (Ing. Jiří Maštovský)	13
Z ČINNOSTI KLUBŮ	
Klub ASI Brno	14
Klub ASI Most	15
Klub ASI Praha	15
SPOLEČENSKÁ KRONIKA ČLENŮ ASI	16

Redakční rada

Ing. Václav Cynus, DrSc., Ing. Václav Daněk, CSc., Doc. Ing. František Drastík, CSc.,
Ing. Josef Vondráček

Strojírny POLDI

Ing. František Hudec, ředitel Strojírny POLDI, s.r.o.

Dlouholetá tradice strojírenské výroby v komplexu huti POLDI má své počátky již v 90. letech minulého století. Od samého počátku byla výroba orientována na zpracování ušlechtilých ocelí POLDI, známých po celém světě špičkovou kvalitou a vysokou úrovní užitných vlastností. V rámci jediného průmyslového celku se ocel zhodnocovala až po finální strojírenský výrobek. Při realizaci jednotlivých kroků restrukturalizace českého průmyslu a jeho postupné privatizace došlo od roku 1992 k členění POLDI Kladno a.s. na celou řadu dílčích subjektů.

K 1. 10. 1992 byla vyčleněna a zaregistrována samostatná společnost STROJÍRNY POLDI, spol. s r.o., zahrnující 3 výrobní provozy a obslužné útvary. Ředitelem byl jmenován Ing. František Hudec a je jím dodnes. Nosným výrobním programem zůstaly klikové hřídele, válce pro válcování za studena, lisovací nářadí pro práci za tepla, dělicí nože pro průmyslové využití, jednobřité nástroje a jejich polotovary z rychlořezných ocelí, nástroje pro zemní a stavební práce a výrobky uměleckého kovářství. Významným momentem je certifikace Systému řízení jakosti podle normy ISO 9002 renomovanou německou společností RW TÜV ESSEN a následné vydání certifikátu v listopadu 1993 společností TÜV CERT. Mimo to byla certifikována technická způsobilost výroby dle předpisů BUREA VERITAS. V následujícím přehledu představujeme jednotlivé výrobní programy společnosti s informacemi o výrobním rozsahu.

Zápusťky pro zápusťkové kování

Pro tento účel jsou vyráběny soustružené i frézované zápusťky včetně stříhacího a rovnacího nářadí. Pro jejich výrobu je použito speciálních NiCrMoV nástrojových ocelí.

Zakázková výroba

Na zakázku, podle odběratelem dodané dokumentace, jsou zhotovovány různé náhradní díly a součásti z ušlechtilých ocelí

nebo z polotovarů dodaných zákazníkem.

Klikové hřídele pro mobilní a stacionární motory, kompresory

Jsou určeny pro traktory, osobní a nákladní automobily, pro drážní a lodní motory, agregáty na výrobu elektrické energie, pístové kompresory a speciální účely. Polotovarem jsou zpravidla zápusťkové (pro kusovou výrobu a menší série i volné) výkovky nebo výlisky z ocelí určených k zušlechtní. Hlavní a ojnicí čepy jsou indukčně kaleny (v případě požadavku včetně rádiusů). Jejich funkční kluzné plochy jsou leštěny. Klikové hřídele se dodávají staticky nebo dynamicky vyvážené a jsou určeny k přímé montáži do motorů u zákazníka. Dle požadavku odběratelů se vystavuje na klikové hřídele atest na chemické složení, zaručené mechanické hodnoty a dodržení rozměrových tolerancí. Veškerá produkce klikových hřídel prochází elektromagnetickou kontrolou na zjištění případného výskytu povrchových vad.

Výrobky uměleckého kovářství

Podle požadavků zákazníků se zhotovují repliky historických nástrojů a zbraní, kovové doplňky pro historické stavby a dekorativní kovové plastiky pro veletrhy, výstavy a interiéry budov.

Nástroje na obrábění kovů

Nástroje jsou vyráběny z osvědčených rychlořezných ocelí se zaručenými užitnými vlastnostmi.

Sortiment nástrojů Strojírny POLDI tvoří:

- polotovary soustružnických nožů
- soustružnické nože
- revolverové nože
- obrážecí nože
- hoblovací nože
- nože na zápichy vnější
- nože pro souřadnicové vyvrtávačky
- speciální nože z nástrojových ocelí podle požadavků odběratelů, vyráběné podle dodané výkresové dokumentace.

Připomínky z praxe v prokazování shody výrobku a návaznost na zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky

Ing. Ivo Dršťák, ITI TUV s.r.o. Praha

ITI TUV s.r.o. je česká nestátní technická inspekční společnost s účastí renomované technické inspekční společnosti evropského, ne-li světového významu TÜV SÜDEUTSCHLAND HOLDING A.G. Základním důvodem k vytvoření tohoto podniku se zahraniční majetkovou účastí na území ČR, byl cílený záměr odstranit bariéry v umístování českého výrobku - technického zařízení jeho částí nebo materiálu - na trzích EÚ. Takové bariéry vznikají v obchodování členů EÚ se třetími zeměmi, na základě platných zákonných úprav, jimiž jsou všechny členské země EÚ vázány.

Obecně lze konstatovat, že přijatý zákon o technických požadavcích na výrobky, dosahuje v zásadních obrysech shody s touto částí legislativy, platnou v zemích EÚ.

S ohledem na skutečnost, že filozofie nového českého zákona byla již představena jeho autory v různých odborných periodikách, dovolím si v tomto článku připomenout základní zásady řešení této problematiky v Evropě a některé detaily malinko zobecnit.

V zájmu transparentnosti příspěvku se omlouvám za možné, zejména terminologické nepřesnosti, na něž si tato stať nedělá nárok.

Základní filozofie požadavků na právní regulaci činností v oblasti výroby a distribuce výrobků ve společnosti vychází z požadavku zabezpečení základního lidského práva - tedy práva na život a zdraví člověka - občana. Je tedy zřejmé, že žádný výrobek, s nímž či jeho produkty, může přijít občan do kontaktu, nesmí ohrozit ani jednu ze tří základních kategorií možných rizik - **bezpečnost, ekologii a hygienu**. Tyto tři kategorie rizik je nutno udržet na společensky přijatelné úrovni - tedy právními normativy závazně stanovit jejich přípustnou výši a stanovit pravidla k jejímu dodržování.

Na základě tzv. "Římských dohod" jsou výrobky obecně děleny do dvou základních skupin:

a) výrobky určené pro širokou spotřebu - tyto výrobky mohou být volně distribuovány - má k nim přístup každý občan včetně malých dětí a proto tyto výrobky mohou přenášet jen velmi málo tzv. „zbytkových provozních rizik“ mezi spotřebitele. Pro další část mého příspěvku je podstatné, že pro tyto výrobky **není možno právně regulovat povinnosti při jejich užívání!**

b) účelové výrobky - v naší zemi známé spíše pod termínem "výrobní prostředky", což mohou být technická zařízení počínaje řekněme jaderným reaktorem, přes pracovní stroje a strojní zařízení, výtahy, kotle, různé technologické linky, automatické pračky až po dvojruční nářadí. Obecně je možno říci, že se jedná o technická zařízení a výrobky, používané jejich vlastníkem v provozu, k další výrobní či výdělečné činnosti. Tyto výrobky již s sebou nesou větší či menší množství zbytkových provozních rizik, což je dáno nejen ekonomickou politikou výrobce - úplné odstranění zbytkových, tedy provozních rizik by natolik výrobek prodražilo, že by se stal neprodejný, ale rovněž skutečností, že pro takovéto výrobky je možno právním předpisem regulovat povinnosti provozovatelů při jejich užívání.

U vědomí obou těchto "kategorií" výrobků, bylo nutno vytvořit systém, který by jejich výrobcům a distributorům stanovil pravidla v zajišťování bezpečnosti, ekologie a hygieny při jejich konstruování, výrobě a uvádění na trh - případně do provozu. Takový systém v minulosti existoval v každé jednotlivé zemi a fungoval na bázi přezkušování a osvědčování jak výrobků domácí provenience, tak zejména výrobků importovaných a to pomocí národních autorit - laboratoří, zkušeben či

inspekčních organizací, v některých případech v postavení státních úřadů.

Takový systém nejen že vytvářel bariéry mezinárodnímu obchodu, vzhledem k nejednotnosti základních, zejména bezpečnostních požadavků, stanovených v národních předpisech, ale nevytvářel prostředí vzájemné důvěry v národní značky, jimiž byly výrobky označovány, neboť pokud stát předpis vydal a pak ho v případě státních zkušebních institucí také sám naplňoval, vlastně kontroloval sám sebe.

V zájmu rozvoje mezinárodního obchodu, v rámci tehdy sjednocované Evropy, bylo nutno najít a vybudovat jiný model zajišťování bezpečnosti, ekologie a hygieny výrobků a zejména model důvěryhodného prokazování shody těchto výrobků s jednotnými požadavky na jejich bezpečnost, ekologii a hygienu, přijatelného jak v zemi výrobce, tak zejména v zemi možného zahraničního zákazníka - člena společenství.

Hospodářskou komisí v Bruselu byl vypracován model, který je postaven na třech základních pilířích:

a) stanovení **jednotných základních požadavků** na bezpečnost, ekologii a hygienu výrobků - pomocí "Směrnice (direktiv) společenství - dnes EÚ",

b) vypracování **jednotných požadavků** na prokazování shody výrobků s těmito směnicemi,

c) budování **důvěry** v deklarované prohlášení shody, stanovením **jednotných postupů** při jejím ověřování národními autoritami.

ad a) k dnešnímu dni je vypracováno a přijato EÚ několik "Směrnic" týkajících se požadavků na bezpečnost výrobků a všechny byly zapracovány do národních právních předpisů jednotlivých členských zemí EÚ. Příklad mnohých z nich je již ve formě "Nařízení vlády" rovněž součástí předpisové základny ČR,

ad b) byl vypracován tzv. "Modulární systém" prokazování shody, jež v závislosti na provozní rizikovosti výrobku, vyžaduje průkazné doložení shodnosti výrobku s příslušnými bezpečnostními

požadavky. Pouze za předpokladu, že výrobek splňuje veškeré požadavky regulující jeho bezpečnost ekologii a hygienu, je možno jej označit mezinárodní značkou shody CE. Prohlášení o shodě a označení výrobku se však ze zákona děje na výhradní odpovědnost jeho výrobce, případně distributora. Takový modulární systém je přijat a bude platný i na území ČR.

ad c) při bližším seznámení se s modulárním systémem zjistíme, že shodu výrobku je možno prokazovat v zásadě v osmi modulech různými i kombinovanými způsoby. Nejjednodušší způsob je, když výrobce shodu výrobku sám, na svou odpovědnost prohlásí. Tento způsob se však doporučuje volit v případech výrobků, u nichž, zejména rozvojem vědy a techniky, bylo docíleno velmi nízkého až nulového zbytkového rizika pro jejich uživatele. **Je nutno si uvědomovat, že veškerou odpovědnost za škody způsobené vadným výrobkem nese jeho výrobce, popřípadě distributor (např. dovozce či montážní organizace).**

Poměrně rozšířeným způsobem prokazování shody je systém tzv. "Certifikátu typu výrobku", kdy výrobce nechá ověřit reprezentanta svých výrobků "třetí stranou", ta mu vydá výrobkový certifikát shody a výrobce pak všechny další kusy vyrábí ve shodě s certifikovaným vzorem.

V případě výrobků s vysokým a velmi vysokým stupněm provozních rizik se uplatňují moduly, při nichž výrobce prokazuje shodu **každého vyrobeného kusu** pomocí třetí strany - tedy každý výrobek je svým způsobem unikát a nese vlastní samostatné posouzení a prohlášení shody vystavené ve spolupráci s třetí nezávislou stranou.

Objevuje se termín „třetí nezávislá strana“. Tento termín se váže k odborně způsobilým právníkům, ale i fyzickým osobám, které mají požadované technické, technologické, personální a organizační zázemí k tomu, aby nezávisle na výrobci či distributorovi dokázaly na profesionální úrovni ověřit - verifikovat, zda

konkrétní výrobek, jeho část či materiál odpovídá - vykazuje shodu s požadavky, jež jsou na něj ve formě právních dokumentů vydaných státem kladený.

Jsou známy tři nejzákladnější kategorie třetích stran:

- 1) **laboratoře** - v případě technických zařízení osvědčují shodu materiálů, (jak základních tak spojovacích) s předpisy - mechanické a chemické vlastnosti materiálů, z nichž jsou výrobky vyrobeny,
- 2) **zkušebny** - odborná pracoviště vybavena zkušební technologií a měřicí technikou, schopnou ověřit shodu výrobků s předpisy, jež se na ně vztahují. Zde je nutno zdůraznit, že ne všechny výrobky se dají verifikovat v prostorách zkušeben, případně na zkušebních stendech. Jedná se většinou o výrobky, které mohou být dokončeny do provozuschopného stavu u výrobce - spotřební zboží, některé dřevoobráběcí a kovoobráběcí stroje, drobnější strojní zařízení a zejména části výrobků a pod.
- 3) **inspekční orgány** - právnické ale i fyzické osoby, které jsou schopné zejména na základě výsledků a certifikátů laboratoří a zkušeben, verifikovat vyrobená a zejména smontovaná technická zařízení a výrobky, které není možno zkoušet ve zkušebnách. Zde se jedná zejména o technická zařízení a výrobky, které jsou montovány postupně, přímo u budoucího provozovatele. Můžeme sem přiřadit výrobky a technická zařízení jako jsou např. elektrárenské kotle, výtahy, velké technologické celky a výrobní linky, rozvody energií a pod.

V těchto případech musí být součástí výrobní technické dokumentace rovněž dokumentace montážní a inspekční orgány buď soustavně nebo v souladu se schváleným inspekčním plánem ověřují dodržování shody nejen používaných materiálů a vmontovaných částí, ale rovněž správnost postupu výroby a montáže, v souladu s dokumentací, jejíž shoda s platnými předpisy bývá zpravidla osvědčena již v předvýrobní fázi.

Pokud v zemích EÚ takováto laboratoř, zkušebna, nebo inspekční organizace (je obvyklé i spojení) splní požadavky kladené hospodářskou komisí na jejich odbornou způsobilost - zpravidla se prokazuje v **jednotném procesu akreditace**, - pak je pro přesně specifikované oblasti činnosti touto komisí registrováno - **„NOTIFIKOVÁNO“**. Komise přidělí notifikovanému místu identifikační číslo a provede oznámení o notifikaci všem dotčeným úřadům členů EÚ. Výrobkům, které nesou označení shody potvrzené notifikovaným místem, nemohou být stavěny bariéry v jejich obchodování v členských zemích únie.

Tento systém se začíná i v ostatních, zejména přidružených státech k EÚ a v podstatě jej vystihuje i nový zákon o technických požadavcích na výrobky.

Z pohledu zejména výrobce země, která není členem EÚ má však tento systém jednu zásadní vadu. **Notifikovaným místem může být pouze laboratoř, zkušebna či inspekční organizace příslušná zemi členu EÚ**. Je tedy zřejmé, že až do okamžiku, kdy se ČR stane plnoprávným členem EÚ, musí čeští výrobci, chtějí-li své výrobky umístit na trh EÚ, zajišťovat ověřování jejich shody s předpisy EÚ, pouze u "Notifikovaných míst"! Činnost a služby notifikovaných míst jsou však značně nákladné a zvyšují tak finální ceny jednotlivých výrobků a tím snižují schopnost jejich konkurence.

Z pravidel pro notifikaci není dovolena odchylka. Jedinou možností, jak umožnit českému výrobcí získat obecně platný dokument k jeho výrobku za české koruny a české ceny, je založit na území ČR pracoviště "Notifikovaného místa EÚ", které může výsledné dokumenty své činnosti - zpravidla různé certifikáty, signovat znakem notifikovaného místa.

Naší společnosti (a už vůbec ne mé osobě) nepřísluší ani pokusy o výklad zákona o technických požadavcích na výrobky. Proto prosím, aby mé další úvahy byly brány jako komentář potenciálního účastníka v procesu jeho naplňování. Jak jsem již uvedl pracuje naše společnost jako součást notifikovaného

místa EÚ a má tedy pro některé činnosti a výrobky zkušenosti s naplňováním jednotné předpisové základny EÚ. Na základě těchto zkušeností bych zde uvedl některá ustanovení nového zákona, která budou, dle našeho názoru, vyžadovat v zájmu jednotného naplňování výklad, případně stvrzení zákonodárce:

1. K ustanovení § 2 považujeme za nutné blíže vyloučit vztah pojmů výrobek a ku př. stavba podle stavebního zákona. Nabízí se výklad, že i zejména typová - unifikovaná (např. regulační stanice, čistírna odpadních vod) stavba je vlastně ze své podstaty výrobkem, ale nabízí se i výklad jiný.
2. Z formulace ustanovení § 2 odst. b) dovozují, že "uvedením na trh" je okamžik, kdy výrobek poprvé přechází úplatně nebo bezúplatně z fáze výroby nebo dovozu do fáze distribuce jako zboží určené k prodeji (běžné výrobky v obchodní - distribuční síti), ale rovněž okamžik, kdy výrobek poprvé přechází úplatně nebo bezúplatně z fáze výroby nebo dovozu do fáze uvedení do provozu (nákup či dovoz pouze pro vlastní potřebu - absence distribuční sítě, např. individuální dovoz jeřábu pro vlastní výrobní prostory, či při dodávkách investičních celků na klíč).
3. Z formulace ustanovení § 2 odst. b) je zřejmé, že tento zákon řeší a stanoví povinnosti výrobců a distributorů nejen ve fázích konstruování, výroby a popřípadě montáže výrobku, ale rovněž v průběhu jeho uvádění do provozu, pokud jsou požadavky na uvádění zejména technických zařízení do provozu právně regulovány. Jako demonstraci uvádím příklad, kdy je před předáním technického zařízení investorovi - provozovateli nařízen nebo dohodnut "zkušební provoz", pak tento, včetně veškerých finálních zkoušek zařízení, podléhá právní regulaci tímto zákonem.
4. V ustanovení § 8 odstavec 3) písmeno a) se uvádí, že při posuzování bezpečnosti (obecně snad shody) výrobku, se sledují **vlastnosti výrobku**. Jestliže jsem výše

uvedl, že v EÚ je základem posuzování shody verifikace výrobku se základními požadavky na jeho bezpečnost, ekologii a hygienu, pak předpokládám, že v případě tohoto zákona se posuzují vlastnosti výrobku právě a pouze v mantinelech bezpečnosti, ekologie a hygieny. Posuzování vlastností výrobků z hlediska jejich např. technických parametrů či užitečnosti by bylo zasahováním do trhu, který jediný má právo vytěsnit výrobky nízké užité hodnoty. **Veškeré výrobky však musí být bezpečné!**

5. Za velmi vážné považuji ustanovení § 8 odstavec 5, které dává jasnou odpověď na různé dohady a fámy o důsledcích zrušení závaznosti technických norem. Každý seriózní výrobce musel uvítat zrušení závaznosti norem, neboť mnohé z nich mu prakticky bránily ve vývoji nových výrobků a inovaci stávajících. Dnes může naplněním normy prokazovat naplnění požadavků předpisů vyšší právní síly, ale může uvést na trh i výrobek, který některá ustanovení platných norem nenaplnuje, ale je možno prokázat, že jeho bezpečnost je nejméně na takové úrovni, jako kdyby byla předmětná norma naplněna.
6. Z ustanovení § 10 bych pro společnosti našeho typu považoval za velmi důležitou konstataci, že certifikaci podle tohoto zákona může vykonávat jednak autorizovaná, ale i akreditovaná osoba. Dále je nutno si povšimnout, že certifikátem se osvědčuje nejen vlastní výrobek, ale i činnosti s výrobou související!
7. Autorizovaná osoba - viz § 11 je vlastně v prostředí ČR notifikované místo s tím, že užití termínu "notifikované" by mohlo být zavádějící a zákonodárce jej správně nepoužil. Obecné zásady, které musí žadatel o autorizaci naplňovat, jsou v podstatě kompatibilní se zásadami, vyhlášenými hospodářskou komisí k notifikaci. V ustanovení § 11 jsou rovněž uvedeny jednotlivé postupy posuzování shody, které shodně vyjadřují postupy příslušné jednotlivým modulům známým v EÚ.

8. Z ustanovení § 12 bychom zdůraznili odstavec 2). Tímto ustanovením se za stanovené výrobky považují i výrobky, které jsou uváděny na trh jako použité nebo repasované (co s ustanovením § 2 odst b) - ...výrobek poprvé přechází...?). Z technické praxe by bylo možno dovodit, že se zřejmě jedná o výrobky, dovezené do republiky, jako již použité, případně i repasované. Bylo by však třeba právně dovodit názor, že se může jednat i o výrobky a technická zařízení, která byla podrobena v provozu rekonstrukci. Nejde zde tedy o opravu, kdy je možno vyměnit díly zařízení za díly stejných typů a parametrů, ale o případy, kdy v rámci rekonstrukce (repase?) došlo ke změně původních jak technických, tak zejména bezpečnostních parametrů výrobku. Zde nebude problém s výrobky, jež v rámci posuzování shody nesou některý z certifikátů, neboť zde bývá zpravidla uvedena podmínka, že každá změna na certifikovaném výrobku musí být konzultována se subjektem, který certifikát vydal, ale s výrobky a technickými zařízeními, které jsou ke dni účinnosti zákona již v provozu a mají být zásadním způsobem rekonstruovány.
- Zde by zákon o technických požadavcích na výrobek mohl překročit hranici prvního uvedeného výrobku na trh - do provozu!
9. Byla-li zde již zmíněna odpovědnost výrobce za škody způsobené vadným výrobkem, pak v ustanovení § 13 odstavec 6), najdeme k takové zmínce oporu. Samotné toto ustanovení však předjímá existenci zvláštního zákona "o odpovědnosti za výrobek", který v českém právním řádu zatím bohužel chybí.
10. Ustanovení § 14 o akreditaci je pro českou průmyslovou kulturu velmi důležité. Systém evropské akreditace, k němuž ČR směřuje, pomáhá vytvořit jednotný celoevropský názor na problematiku odborné způsobilosti nezávislých třetích stran obecně a je to zásadní nástroj v budování vzájemné důvěry a vzájemného uznávání mezi nimi.

O budované soustavě akreditace v ČR se jistě vyjadřují povolnější, my bychom chtěli jen zdůraznit, že proces akreditace je možný i pro osoby, které hodlají certifikovat personál - tedy vystavovat uznávané průkazy způsobilosti osob.

11. Zákon oproti EÚ v § 17, velmi demokraticky umožňuje uznávání zahraničních dokumentů (certifikátů, osvědčení a pod.) Z naší praxe můžeme konstatovat, že zejména státy EÚ jsou v uznávání dokumentů vystavených mimo unii velmi opatrné. Obecné uznání cizích dokumentů zde neumožňuje systém prokazování shody, zbývá tedy jednání případ od případu. Je tedy namístě zdůraznit slovní spojení "na základě vzájemnosti", které je v textu zákona užito.
12. Jednou z nejvíce diskutovaných částí zákona o technických požadavcích na výrobky, bude patrně ustanovení o dozoru nad jeho dodržováním. Došli-li jsme na základě předchozího k závěru, že v oblasti ochrany osob, domácích zvířat a majetku občanů před poškozením jejich oprávněných zájmů ze strany výrobců či jejich produktů, stát nařídí **co se konat má a dozírá pomocí represních orgánů** zda je konáno (sám však **nekoná!**), pak otázka dozoru, jeho pravomocí a rovněž **odborné způsobilosti jeho inspektorů**, je velmi závažná. Osobně se domnívám, že byl-li dozor nad dodržováním tohoto zákona svěřen do působnosti České obchodní inspekce, pak bude nutno v rámci jejich struktur vybudovat útvar s pracovním názvem "Česká technická inspekce". V tomto útvaru musí být soustředěni profesionálové na jednotlivé obory výrobců, znalí struktury autorizovaných osob jak v ČR tak notifikovaných osob v EÚ. Inspektoři státního dozoru musí umět využívat zázemí autorizovaných a i akreditovaných osob k účinnému vymáhání naplňování tohoto nového zákona povinnými subjekty. Bez účinného dozoru nad činnostmi výrobců a distributorů výrobců, se nedá v českém prostředí očekávat zásadní zlepšení současného neutěšeného stavu, kdy jsou

v ČR prodávány a provozovány výrobky bez jakéhokoli odborného dokladu, ale i bez jakýchkoli návodů výrobců a v technickém stavu, který je české průmyslové kultury nedůstojný. Zde bych ještě poznamenal, že jenom udílení pokut není efektivní, jak se ukazuje například v případě prodejních tržišť, ale vůbec není opatřením v oblasti prevence. Tady už ovšem zákon dozory vést nemůže.

13. Z hlediska naší společnosti, jakož i hlediska "Sdružení inspekčních orgánů" a mnohých organizací zajišťujících revizní činnosti dodavatelským způsobem, jsem nucen okomentovat ustanovení § 21 odstavec 5. Zde je nutno uvést, že v ČR před schválením zákona o technických požadavcích na výrobky působily v oblasti prokazování bezpečnosti výrobců, před jejich uvedením na trh nebo do provozu, nejen subjekty pracující podle předpisů o státním zkušebnictví, ale i subjekty pracující v souladu s jinými platnými právními předpisy. Mám teď na mysli m.j. zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce v platném znění a zejména vyhlášku č. 18 - 21/1979 Sb., v platném znění, vyhlášku č. 76/1989 Sb., v platném znění, živnostenský zákon a pod. Tyto subjekty musely k výkonu svých činností naplnit ustanovení těchto předpisů, získat předepsané osvědčení, oprávnění, živnostenské listy k vázaným živnostem atd., nemohly však získat "autorizaci" podle předpisů o státním zkušebnictví prostě proto, že podle těchto předpisů nepracovaly. Tyto subjekty v ustanovení § 21 odstavec 5 zákona o technických požadavcích na výrobky nutně spatřují znerovnoprávnění svého postavení na trhu a porušení pravidel hospodářské soutěže. Musí-li totiž tyto subjekty o autorizaci požádat až po nabytí účinnosti zákona č. 22/1997 Sb., tedy až po 1.9.1997 a bez právního nároku čekat, zda vůbec a kdy jim bude udělena, pak mohou oprávněně konstatovat, že bývalé státní zkušebny jim mohou v tomto období "přetáhnout" řadu zákazníků právě s poukazem na inkriminované ustanovení

zákona. Toto ustanovení a postup ÚNMZ nepovažují za spravedlivé!

Ve druhé části svého zamyšlení bychom chtěli vyjádřit názor k připravované novelizaci zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce v platném znění.

Tento zákon s sebou nese již třicet let důsledky nešťastného spojení dvou odlišných disciplín - bezpečnosti práce a bezpečnosti technických zařízení.

Jestliže pod pojem bezpečnost práce velmi obecně zařadíme pracovní podmínky lidí v pracovním procesu - tedy činnosti - (pracovní smlouvy, práce mladistvých, těhotných žen, práce v noci, vybavení pracovišť, vybavení pracovníků OOPP, jejich odborná způsobilost, školení, atd.), pak pod pojem bezpečnost technických zařízení musíme zařadit "technický stav" výrobních prostředků, tedy strojů a technických zařízení, jichž se může činnost pracovníků dotýkat.

Novelizovaný zákon (zcela jistě by bylo lépe - nový zákon, respektive zákony dva) by výše uvedené měl vyjadřovat jednak ve formě dvou samostatných částí a jednak i formou hmotně právních ustanovení, tedy stanovit v zákoně m.j. povinnosti provozovateli výrobku - technického zařízení.

Jestliže nový zákon o technických požadavcích na výrobky právně reguluje činnosti při výrobě a distribuci výrobků, před jejich uvedením na trh - do provozu, pak zákon č. 174/1968 Sb., v platném znění (a nejen on) by měl bezkolizně navazovat a právně regulovat činnosti při provozování těch výrobků, u nichž je povoleno a možno činnosti při jejich provozování právně regulovat. Zákon regulující provoz výrobků by měl být postaven na stejných zásadách jako zákon regulující jejich výrobu. Tedy stanovit **co a na čem se konat má**, (stanovit výrobky a zařízení s provozními riziky přiřazenými shodně s modulárním systémem) **určit, kdo konat musí** (provozovatel - zaměstnavatel) a **kdo může** (autorizovaná osoba) a **pomocí represních orgánů dozírat zda konáno jest** (stanovení kompetencí dozoru)!

Mělo by se jednat tedy o samostatnou část zákona (samostatný zákon) o bezpečnosti při

práci, kterým by byly právně regulovány pracovní činnosti a pracovní podmínky - velmi zjednodušeně řečeno.

Dále by se mělo jednat v samostatné části (samostatném zákonu) o zákonnou regulaci požadavků na zajišťování technické bezpečnosti provozovaných technických zařízení.

Tímto se však vůbec není možno dotknout problematiky bezpečnosti práce a pracovních činností obecně. Toto je jiná samostatná kapitola a naopak nový zákon o bezpečnosti práce se dnes jeví ještě potřebnější. Výkon státního dozoru v této oblasti (inspekce práce)

musí být důslednější neboť, morálka v této oblasti v organizacích, zejména menších, značně poklesla. V zahraničí se začíná nezakrytě mluvit o bezpečnostním "dumpingu" cen českých výrobků. Bezpečnost práce je totiž drahá záležitost, která prodražuje finální ceny výrobků, v zahraničí je pod přísným dohledem a není opodstatněné riskovat zdraví a životy českých zaměstnanců. Naopak je nutno české zaměstnavatele průběžně přesvědčovat, osvětou i sankcemi, že bezpečná práce se ve svých důsledcích vyplatí.

České technické normy v roce 1998

Doc. Ing. František Drastík, CSc., Fakulta dopravní

Úvod

V roce 1997 nastal v činnosti technické normalizace v České republice zásadní zlom. Od 1. dubna 1997 se český normalizační orgán stal členem Evropské komise pro normalizaci CEN (Comité européen denormalisation, Rue de Stassart 36, B-1050 Bruxelles) se všemi právy a povinnostmi řádného člena a od 1. listopadu 1997 členem CENELEC (Evropská komise pro normalizaci v elektrotechnice). Druhým významným momentem je od 1. září 1997 účinnost zákona č. 22/1997 Sb. o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů (změna a doplnění zákona České národní rady č. 64/1986 Sb. o České obchodní inspekci ve znění zákona č. 240/1992 Sb., změna a doplnění zákona České národní rady č. 20/1993 Sb. o zabezpečení výkonu státní správy v oblasti technické normalizace, metrologie a státního zkušebnictví, ruší se zákon č. 30/1968 Sb. o státním zkušebnictví a zákon č. 142/1991 Sb. o československých technických normách). V mezinárodní organizaci pro normalizaci ISO jsou jednacím jazyky angličtina, francouzština a ruština (prakticky jen angličtina) a ve stejných jazycích se vydávají i normy ISO (obvykle jen v anglické

a ve francouzské verzi), normy CEN a CENELEC se doposud vydávají v angličtině, francouzštině a němčině, v budoucnu se uvažuje o vydávání EN pouze v angličtině.

Evropské normy a ČSN

CEN je jednou ze dvou součástí společné evropské normalizační instituce CEN/CENELEC. Přitom CEN je zaměřen na oblast technické normalizace mimo elektrotechniku, CENELEC je zaměřen na normalizaci v oblasti elektrotechniky. Na rozdíl od členství v mezinárodní organizaci pro normalizaci ISO (International organization for standardization, Genéve 20, CH-1211 Switzerland), kde členské státy nejsou povinny zavádět vydávané normy, které se považují za doporučené, jsou členové CEN/CENELEC povinni zavést vydané evropské normy EN do soustavy národních technických norem v určitém termínu (obvykle 6 měsíců) a zrušit všechny dříve vydané normy zabývající se stejným předmětem nebo odporující vydané EN. To se týká i ČR, kde zavedení zhruba 80% (skutečnost byla 86%) evropských norem do soustavy národních norem ČSN bylo jednou z podmínek přijetí do CEN.

Zavádění evropských norem do ČSN se uskutečňuje několika způsoby mj. podle toho, komu je norma nebo balík norem určen:

- všeobecné normy (jednotky, technické výkresy apod.) a jiné normy užívané prakticky všemi podniky se vydávají jako ČSN v českém překladu s českou titulní stranou, s národní předmlouvou a případnými národními poznámkami nebo přílohami;
- normy užívané užším okruhem uživatelů (obvykle odpovídající svým charakterem zrušeným oborovým normám) se vydávají v anglickém originálu s českou titulní stranou, s národní předmlouvou a popř. s národní přílohou (přílohami). Takto je vydávána celá řada norem například v oboru letectví a kosmonautika;
- normy, které mají velmi speciální užití, se vydávají jen v podobě národní titulní strany s oznámením o schválení originálu EN k přímému použití jako ČSN a s informací, kde lze takto převzatou normu EN získat. Text EN není obsahem takto označené ČSN.

Harmonizované české technické normy

Pojem harmonizované normy se původně užíval pro ty ČSN, které odpovídaly evropským normám; za harmonizované normy je však třeba považovat takové normy, které jsou harmonizovány s právními předpisy, v tomto případě s právními předpisy Evropské unie. První evropské normy byly do soustavy českých norem převzaty již v roce 1991, kdy byl tehdejšímu Federálnímu úřadu pro normalizaci a měření přiznan statut přidružené organizace k CEN a CENELEC. Statut přidružené organizace umožňoval mimo jiné zavádět evropské normy do soustavy ČSN jako národní normy. V souvislosti s přejímáním EN jsou do soustavy ČSN přejímány rovněž ty mezinárodní normy, na které se EN odvolávají, a mimo to i další mezinárodní normy, důležité pro výrobu a obchod. Proces přejímání znamená postupnou zásadní přeměnu soustavy českých technických norem.

Práce spojené s přejímáním evropských norem se rozběhly ihned po získání statutu přidružené organizace s právem přejímat evropské normy do soustavy ČSN jako prioritní úkol národní normalizace. Stát v dané etapě vývoje poskytl a dosud poskytuje prostředky ze státního rozpočtu na financování. Byli

získáni zpracovatelé EN ČSN a zavedena účinná metodika přejímání norem.

Plnění povinností spojených s plnoprávným členstvím bude vyžadovat další transformaci normalizace k dosažení uspořádání obvyklému v zemích Evropské unie. Je zřejmé, že současný způsob zajišťování tvorby norem není nejvhodnější pro nezbytné zapojení české technické normalizace do spolupráce při tvorbě evropských norem; budoucí uspořádání normalizace musí vycházet ze soukromoprávní povahy norem, musí být také mnohem těsněji spjato se soukromým sektorem než je tomu v současnosti. Jestliže se stát v období urychleného přejímání EN projevil jako prozíravý hospodář, který finanční podporou normalizace investoval do budoucnosti českého průmyslu a obchodu a po tuto dobu převzal povinnosti transformující se ekonomiky, nastal čas, kdy je zapotřebí, aby se zejména průmysl stal hlavním sponzorem technické normalizace a ve svém vlastním zájmu se aktivně podílel na transformaci normalizačních institucí.

Seznam harmonizovaných norem k dále uvedeným nařízením vlády není součástí těchto nařízení, ale je zveřejněn pro každé nařízení zvlášť ve Věstníku ÚNMZ č. 9/1997. Postupně budou ve Věstníku uveřejňovány seznamy harmonizovaných norem k dalším nařízením vlády, tak, jak budou postupně vycházet.

Zákon č. 22/1997 Sb. O technických požadavcích na výrobky a jeho vztah k technickým normám (aneb právní postavení českých technických norem po 1. 9. 1997)

Ze zákona vyplývá obecná povinnost výrobců a dovozců uvádět na trh jen bezpečné výrobky. Za bezpečný se považuje takový výrobek, který splňuje požadavky technických předpisů a pokud technický předpis pro danou oblast nebo daný výrobek neexistuje, musí výrobek buď splňovat požadavky ČSN nebo musí odpovídat stavu vědeckých a technických poznatků známých v době uvedení výrobku na trh. Technickým předpisem se rozumí právní předpis obsahující technické specifikace výrobků, v ČR se tato problematika řeší především nařízením vlády.

U potencionálně nebezpečných výrobků je stanovena povinnost výrobců nebo dovozců vydat prohlášení o shodě v případech, které jsou postupně specifikovány nařízením vlády, v nichž budou stanoveny i případy, ve kterých:

- posouzení shody provede sám výrobce nebo dovozce, kteří si je mohou smluvně zajistit u akreditované osoby;
- posouzení shody musí provést autorizovaná osoba (obdoba notifikovaného orgánu v rámci EU).

Technické předpisy (nařízení vlády), které jsou vydávány postupně, přejímají především směrnice Rady ES a k regulaci využívají harmonizovaných českých norem, jejichž splnění se bude považovat za splnění požadavků technického předpisu, pokud tento předpis bude obsahovat obecnou formulaci. Dodržení takové normy nebude povinné a rovnocenným bude důkaz o tom, že zvolené řešení odpovídá poznatkům vědy a techniky v době uvedení výrobku na trh.

V zájmu ochrany spotřebitele se stanoví odpovědnost distributorů (prodávajících) za to, že neprodávají stanovené výrobky, u kterých nemají ujištění, že o nich bylo vydáno výrobcem nebo dovozcem prohlášení o shodě.

Dozor nad plněním uvedených povinností se svěřuje České obchodní inspekci. Ta je oprávněna podle zákona ukládat pokuty do výše 20 milionů Kč při zjištěném nedodržení povinností týkajících se stanovených výrobků.

Přechodná ustanovení upravují plynulý přechod dosud platných ČSN na ČSN podle navrženého zákona. V oblasti státního zkušebnictví se dnem účinnosti zákona zastavují zahájená řízení o schvalování výrobků s tím, že v případech, kde bude nově vyžadován kladný náleznost autorizované osoby, pokračuje řízení podle stanoveného postupu posuzování shody.

Zákon současně stanoví, že tvorba a vydávání českých technických norem bude zabezpečována nestátním subjektem a podobně proces při posuzování shody již nebude zabezpečen orgány státní správy. To v sobě zahrnuje i to, že všechny ČSN budou

ze zákona nezávazné (dosavadní závazná ustanovení pozbývají závaznost 1 rok od nabytí účinnosti zákona).

Nařízení vlády

Nařízení vlády byla vydána již na řadu výrobků a další se připravují. Dosud byla vydána tato nařízení vlády, kterými se stanoví technické požadavky na:

- elektrická zařízení nízkého napětí (nařízení vlády čis. 168/1997 Sb.);
 - výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility (nařízení vlády čis. 169/1997 Sb.);
 - strojní zařízení (nařízení vlády čis. 170/1997 Sb.). Strojním zařízením se rozumí výrobek sestavený ze součástí a částí, z nichž alespoň jedna je pohyblivá, dále z pohonných jednotek apod. Nařízení se týká rovněž nebezpečného prostoru uvnitř i okolo strojního zařízení a obsluhující osoby;
 - hračky (nařízení vlády čis. 171/1997 Sb.);
 - osobní ochranné prostředky (nařízení vlády čis. 172/1997 Sb.);
 - výrobky vybrané k posuzování shody (nařízení vlády čis. 173/1997 Sb.), například trubková lešení, žebříky, zásuvky a vidlice pro el. rozvody v domácnostech a další výrobky, které byly dříve určeny k povinnému schvalování a u nichž v současné době žádná evropská směrnice nestanoví povinnost posuzovat shodu s technickou normou;
 - stříelné zbraně a střelivo (nařízení vlády čis. 174/1997 Sb.);
 - jednoduché tlakové nádoby (nařízení vlády čis. 175/1997 Sb.);
 - zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu (nařízení vlády čis. 176/1997 Sb.);
 - spotřebiče plyných paliv (nařízení vlády čis. 177/1997 Sb.);
 - stavební výrobky (nařízení vlády čis. 178/1997 Sb.). Stavebním výrobkem se rozumí každý výrobek trvale zabudovaný do stavby.
- Nařízením vlády čis. 179/1997 Sb. se stanoví grafická podoba české značky shody, její provedení a umístění na výrobku.

ZPRÁVY Z ČINNOSTI ASI

ZÁPIS

z 11. zasedání senátu ASI, konaného 15. října 1997 v TOS Kuřim - OS s.r.o.

Pravidelné zasedání senátu ASI se tentokrát konalo na pozvání vedení společnosti TOS Kuřim-obráběcí stroje. Po zpoždění, způsobeném neprůjezdnou dálnicí, přivítali účastníky zasedání vedoucí představitelé společnosti.

V úvodním slově ředitel Ing. P. Polák informoval o historii a výrobním programu TOS Kuřim od jejího vzniku na počátku 40. let. Na konci války byl závod ještě jako pobočka Zbrojovky vybombardován, později se osamostatnil a sám měl pobočný závod v Lipniku. V 70. letech měl další 3 pobočky, z toho 1 na Slovensku. V 80. letech dosáhl počet zaměstnanců maxima asi 6300 osob. Závod byl velkým a úspěšným exportérem, výrobky získaly řadu zlatých medailí a ocenění. V letech 1991-2 proběhla privatizace. Pobočné závody včetně slévárny se osamostatnily. Od r. 1992 nastal výrazný útlum výroby, pokles na 1500 zaměstnanců a došlo ke značnému zadlužení. V polovině r. 1996 se firma mění na holding, sestávající z TOS Kuřim-obráběcí stroje a TOS Kuřim-kuličkové šrouby. Závod "kuličkové šrouby" je jejich monopolním výrobcem. U obou došlo mezitím ke vzrůstu výroby. Společnost OS s 1200 zaměstnanci usiluje o proniknutí do automobilového průmyslu a má předpoklady pro rasantní zvýšení výroby na cca 700 mil. Kč v příštím roce.

Vedoucí technického rozvoje Ing. Kočí pak proslavil přednáškou, v níž podrobněji seznámil se současným výrobním programem. Upozornil, že menší stroje, jako např. univerzální nástrojařská frézka, mají značnou cenovou konkurenci výrobků z jihovýchodní Asie, ač tyto mají nižší přesnost a výrazně nižší životnost. Proto těžiště výroby má být v budoucnu ve velkých, jednoúčelových strojích, obráběcích centrech a autom. linkách, kde mají tradici a menší konkurenci,

kteřou u nejvýkonnějších zařízení dokonce předčí. Je zde též možnost průniku na vyspělé trhy, jako je Kanada ev. USA. Tradičně dodávají do Finska, NSR ap. Široká paleta výrobků umožňuje vyhovět speciálním potřebám zákazníka, vesměs jde o kusovou výrobu.

Po přednášce a diskusi následovala prohlídka výroben kuličkových šroubů a obráběcích strojů.

Odpolední jednání ve 13.30 hod. zahájil a řídil místopředseda senátu Ing. Havelka v zastoupení předsedy senátu Doc. Ing. Grégra.

Tajemníkem ASI Ing. Daňkem, CSc. podána senátorům informace o činnosti ASI mezi zasedáními senátu.

Konstatováno, že lze pokládat za úspěch, že se podařilo prosadit projednávání problematiky výzkumu v parlamentu, jeho výsledky však byly paralyzovány úspornými balíčky.

Z diskuse o memorandu ASI k situaci naší vědy, výzkumu a vývoje vyplynulo doporučení zlepšit nedostatečnou informovanost mezi podniky a řešiteli grantů. Doporučeno seznámit členy ASI, příp. i širší odbornou veřejnost, s aktuální náplní a řešiteli grantů obou grantových agentur formou vhodné publikace.

S uspokojením bylo vzato na vědomí, že se zastavil propad v počtu přijímaných studentů na strojní fakulty, takže jejich kapacita je nyní naplněna. Problémem však zůstává kvalitní učitelství, u něhož se prohlubuje generační problém a nastává úbytek kvůli zcela nedostatečnému odměňování.

Přítomní členové senátu z oblasti školství velmi prosí všechny členy senátu o písemné vyjádření k otázce: Jaký by měl být vysokoškolský absolvent co do vzdělání a vlastností z pohledu ředitelů průmyslových pracovišť, organizací a institucí. Odpověď laskavě odešlete co nejdříve tajemníkovi.

Byly učiněny kroky k navrácení majetku SIA, MV ČR náš nárok zamítlo. Senát po diskusi a se zřetelem k obdobným případům pokládá další snahu o prosazení tohoto požadavku

(např. soudní cestou) za nákladnou, beznadějnou a tedy bezpředmětnou.

Organizační záležitosti:

Otázka finančně náročného členství ASI v Českém národním komitétu FEANI a titulu euroinženýr, který tato instituce poskytuje, byla obsáhle diskutována. Shodně byla konstatována praktická spornost významu tohoto titulu, který pro zaměstnavatele nemůže být průkazem kvality a použitelností adepta, nýbrž jen podružnou informací. Přes dlouhodobější a podrobnou informovanost členů se též zatím projevil mizivý zájem o tento titul, který kromě zaváděcího poplatku je spojen i s trvalou finanční zátěží. Bylo doporučeno nezáikat se členství v ČNK FEANI, avšak pro nedostatek finančních prostředků požádat o odsun platby ročního příspěvku ASI.

K zájmu různých firem o poskytnutí adresářů členů ASI vesměs ke komerčnímu využití bylo doporučeno tyto adresáře poskytovat jen za úplatu. Dosud nabízené nehmotné kompenzace nebyly shledány přiměřenými.

Podána informace

- o pořádání semináře ASI na téma Vnitřní aerodynamika lopatkových strojů, dne 6. 11. 1997 v Praze, na ČVUT,
- o 1. mezinárodní konferenci Koroze a její vliv na pevnost a životnost konstrukcí z oceli, pořádané ASI-klubem Brno, ČSMech pob. Brno, VUT-FS Brno a VÍTKOVICemi ve

dnech 3. a 4. 3. 1998 v Brně,

- o mezinárodní konferenci PEMC '98 (8th International Power Electronics and Motion Control Conference), připravované na ČVUT na 8.-10. 9. 1998 do Prahy.

Tajemník uvítá náměty na pořádání dalších odborných seminářů ASI, jakož i každoměsíčních technických úterků (1. úterý v měsíci).

Bylo doporučeno navázat spolupráci s obdobnými zahraničními inženýrskými společnostmi. Problémem zůstává financování přijetí partnerů i příp. výjezdů. Pro r. 1998 bude učiněn pokus o získání finanční podpory z projektu Phare - Presentace na vydávání Bulletinu ASI.

Člen senátu Ing. Kočí se vzdává své funkce a jako svého nástupce navrhuje technického ředitele TOS Kuřim-OS s.r.o. Ing. Jaroslava Čtveráka. Jeho kooptaci plénum senátu podporuje.

Se zápisem ze zasedání bude senátorům zaslán aktualizovaný seznam členů senátu a výboru ASI s pracovními adresami a telefonními a faxovými čísly.

Příští zasedání Senátu ASI se bude konat ve středu 25. března 1998 na přání pana presidenta ASI Zbožínka ve Strojárnách Poldi Kladno na pozvání jejich ředitele Ing. Františka Hudce. Pozvánky budou zaslány všem členům Senátu ASI před zasedáním i s programem.

ZČINNOSTI KLUBŮ

Klub ASI Brno

Asociace strojních inženýrů ČR, klub Brno, spolu s asociací korozních inženýrů ČR, českou společností pro mechaniku, pobočka Brno, Fakultou strojní VUT v Brně, VÍTKOVICE a.s., divize mechaniky Brno, spol. s r.o., VÍTKOVICE a.s., divize Výzkum a vývoj, Ostrava

pořádají

I. mezinárodní konferenci

**KOROZE
A JEJÍ VLIV NA
PEVNOST A PRUŽNOST
KONSTRUKCÍ Z OCELI**

ve dnech 3. a 4. března 1998

na Fakultě strojní VUT v Brně,
Technická 2.

Korozní poškození ocelových konstrukcí je jedním z jejich nejzávažnějších poškození, k jehož zabránění nebo odstranění jsou potřebné značné finanční náklady.

Cílem konference je prezentace výsledků výzkumu problematiky koroze a výměna informací a zkušeností mezi odborníky z výzkumu a praxe o podstatě korozního poškození, stavu výpočtového modelování procesů poškození materiálů jednotlivými typy koroze, ochraně proti korozi, zkouškách nekonvenčních mechanických vlastností ocelí, diagnostických systémech pro hodnocení průběžného poškození oceli koroze, výpočtech odolnosti konstrukcí proti poškození koroze a údržbě zařízení pracujících v korozním prostředí.

Konference bude probíhat ve 3 sekcích tématicky zaměřených na:

- Mechanismy poškození konstrukcí z oceli jednotlivými typy koroze
- Koroze pod napětím
- Údržba zařízení pracujících v korozním prostředí

Klub ASI Most

Opravenka k bulletinu č. 13 (květen 1997)

K článku na str. 48 s názvem „Elektromagnetický převodník určený zejména pro hybridní pohon vozidel“, měl být uveden autor Ing. RNDr. Jaroslav Dykast, CSc. a zároveň byl vynechán úvodní odstavec tohoto znění:

Předkládáme odborné veřejnosti k posouzení návrh patentu, který se zabývá možností využití elektromagnetického převodníku v automobilovém průmyslu. Autor bude vděčen za podněty i návrhy týkající se tématu a uvítá jakoukoli pomoc při realizaci prototypu. Další informace lze získat na adrese:

Ing. RNDr. Jaroslav Dykast, CSc.

J. Žižky 1884/18

434 01 Most

nebo na tel. 035/213 08.

Klub ASI Praha

Seminář „Vnitřní aerodynamika lopatkových strojů“

Dne 6. listopadu 1997 byl uspořádán Asociací strojních inženýrů-klub Praha seminář „Vnitřní aerodynamika lopatkových strojů“ na ČVUT, fakultě strojní. Cílem semináře byla prezentace současného stavu vývoje a výzkumu parních, spalovacích a vodních turbín, turbokompresorů a ventilátorů a čerpadel z hlediska dynamiky tekutin. Organizační výbor ve složení: V. Cyrus, V. Daněk, R. Dvořák a M. Šťastný připravil k jednání 15 příspěvků, které byly rozděleny do čtyř celků: 1)úvod, 2)turbíny, 3)turbokompresory, ventilátory a čerpadla, 4)počítačová mechanika tekutin při návrhu lopatkových strojů.

Semináře se zúčastnilo celkem 70 odborníků. Účastníci přijali dobře otevřenost autorů, s jakou sdělovali své poznatky z vývoje nových strojů při aplikaci nejnovějších teoretických a experimentálních metod vnitřní aerodynamiky. Rovněž poměrně rozsáhlá diskuse k předneseným referátům přispěla k dobré úrovni semináře. Akce umožnila neformální navázání nových a potvrzení dřívějších kontaktů. Z ohlasů účastníků vyplynul zájem o uspořádání dalšího semináře v roce 1998. Seminář byl realizován za podpory předních firem: ČKD Energo a.s., ZVZ Milevsko a.s., Sigma Lučín, a.s., PB Velká Bíteš, a.s., Walter a.s. a AHT Energetika s.r.o. Dík patří Fakultě strojní za bezplatný pronájem zasedací místnosti. Byl vydán sborník o 64 stranách. Ten je možno zakoupit v sekretariátu A.S.I. v ceně 100 Kč.

Organizační výbor.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA ČLENŮ ASI

50 let

Ing. Václava Cyruse

11. září 1947 se narodil v Nymburce člen našeho výboru Ing. Václav Cyrus, DrSc. Tedy oslavil v plné pracovní pohodě padesátiny.

Pochází ze strojařské rodiny. V roce 1966 maturoval s vyznamenáním na Střední průmyslové škole strojnické v Praze, na Smíchovské a v roce 1971 rovněž s vyznamenáním absolvoval Strojní fakultu ČVUT. Poté nastoupil do Státního výzkumného ústavu pro stavbu strojů (SVÜSS), do odboru Mechanika tekutin, kde pracoval 23 let až do jeho rozpadu v roce 1994.

Zde se zabýval teoretickým a experimentálním výzkumem turbokompresorů. V roce 1980 obhájil kandidátskou disertaci. Výsledky mnoholeté výzkumné práce v oboru vnitřní aerodynamiky osových kompresorů shrnul v doktorské disertační práci s názvem: „Třírozměrné proudění v osovém kompresoru a jeho modelování při stanovení aerodynamických charakteristik“, kterou obhájil v roce 1990. Ve SVÜSS pracoval naposledy jako vedoucí oddělení „Turbokompresory a ventilátory“ a zástupce vedoucího odboru. Zároveň působil jako koordinátor spolupráce mezi SVÜSS a ČKD Kompresory. Mezi nejzávažnější práce pro ČKD z posledních let ve SVÜSS patří výzkum sekundárního proudění v kompresorových stupních, sestavení teoretických postupů pro návrh nových osových kompresorových stupňů a vývoj stupňů s nízkou štihlostí lopatek.

V roce 1994 založil s několika svými kolegy inženýrskou firmu AHT Energetika s.r.o. Zde působí jako jednatel. Nabyté teoretické znalosti z let minulých využívá při řešení zakázek, majících výzkumně vývojový charakter, pro přední strojírenské podniky (ČEZ a.s., ZVVZ a.s. Milevsko, Škoda Turbiny Plzeň s.r.o., Škoda a.s. Mladá Boleslav, atd.). V. Cyrus se zabýval v poslední době návrhem osových ventilátorů pro odsířovací zařízení uhelných elektráren a pro podélné a příčné větrání

dopravních tunelů, návrhem osového kompresoru pro spalovací turbínu, expertizami činnosti ventilátorů v odsířovacích linkách elektráren a tepláren, chlazením vozů Škoda, vznikem pulsací tlaku v potrubních systémech plynovodů atd. Tímto výctem jeho odborná aktivita nekončí. Nedovede totiž nikoho odmítnout, kdo přichází s konkrétním technickým problémem.

V. Cyrus má cit pro aplikaci. Řada navržených strojů byla úspěšně realizována. Jedná se například v poslední době o ventilátory vyrobené v ZVVZ s vnějším průměrem 2800-3550 mm, jež pracují na několika elektrárnách. Podobně proudový ventilátor v tunelu Těšnov. Další stroje čekají na realizaci.

Ing. Cyrus je autorem a spoluautorem cca 60 výzkumných zpráv a 45 článků publikovaných v různých časopisech a sbornících. Nejzávažnější výsledky výzkumu třírozměrného proudění v lopatkových systémech osových a odstředivých kompresorů přednesl v letech 1986-1997 na kongresech americké společnosti strojních inženýrů (ASME) o spalovacích turbínách a leteckých motorech. Jednalo se celkem o 10 přísně lektorovaných přednášek, jež byly samostatně vydány jako publikace ASME. Některé z nich byly navíc uveřejněny v prestižním časopise Transactions of the ASME. Ing. Cyrus vydal také monografii v anglickém jazyce, věnovanou sekundárnímu proudění v turbokompresorech. V americké a německé odborné literatuře lze nalézt cca 30 odkazů na jeho uveřejněné odborné práce.

Ing. Cyrus příležitostně přednáší na ČVUT. Je členem komise pro obhajoby kandidátských prací a dopisujícím členem Evropské společnosti pro proudění, turbulenci a spalování. Svě zkušenosti předával i jako školitel několika vědeckých aspirantů. V roce 1991 strávil dva měsíce na studijním pobytu na Ecole Centrale v Lyonu. V tomtéž roce absolvoval přednáškový pobyt ve vědecko-výzkumné základně ve Hsintu na Tchajwanu.

Celoživotním koníčkem Ing. Cyruse je turistika, jak pěší tak na kole. Je spojena se zájmem o historii a přírodu.

Přejeme Ing. Cyrusovi do dalších let dobré zdraví, zachování životního elánu a mnoho dalších úspěchů ve vědecké a technické činnosti pro naše strojírenství a Asociaci strojních inženýrů.

Výbor A.S.I.

Stanovy a činnost Asociace

Už tradičně bývá konec roku dobou, ve které se zamýšlíme nad jeho průběhem, hodnotíme, kde jsme byli úspěšní a kde nikoliv. Nejnak je tomu i u Asociace. Vážné problémy, zejména finančního rázu, které Asociaci v uplynulém roce provázely, nás vedou k zamyšlení - v čem je příčina. Zda ve špatně vytyčených cílech - tedy ve stanovách samotných - nebo jen v jejich nesprávné interpretaci.

Budu-li citovat základní ustanovení stanov, pak Asociace "klade si za cíl všestranně napomáhat rozvoji strojírenství v České republice, napomáhat uplatnění strojních inženýrů v hospodářské, vědecké a školské činnosti, zvyšovat odbornou úroveň českého strojírenství a podporovat výměnu zkušeností mezi odborníky ve strojírenství, mezi inženýrskými a strojírenskými organizacemi".

Takto stanovený cíl je velmi blízký úkolům školství a má-li být významným přínosem pro inženýrskou činnost, i přiměřeně nákladný. A zde je problém. Zatímco školství je rozpočtovou složkou státu a je jím financováno, činnost Asociace je hrazena jen z členských příspěvků a sponzorských darů.

Povšimněme si však ekonomické stránky problému. Cíl vytyčený stanovami je zaměřen na inženýrskou činnost v celostátním měřítku a na jednotlivé podniky působí jen nepřímo - zprostředkovaně. Proto není zřejmá ani bezprostřední návratnost poskytnutých prostředků. To výrazně ovlivňuje snahu činnost Asociace podporovat. Tím spíše, že většina podniků sama musí finančními prostředky velmi šetřit.

Naskytá se otázka, jak dál. Asociace za dobu svého trvání již určité zkušenosti

získala. Ukázalo se, že tam, kde se zaměřila na konkrétní úkoly i partnera, bylo možno prostředky pro tuto činnost získat. Nebude proto těžké rozhodnout, zda Asociace má v budoucnu býti všeobecně vzdělávací institucí na principu dobročinnosti anebo organizací partnerskou. Partnerskou v tom smyslu, že bude vyvíjet činnost prospěšnou konkrétním podnikům organizacím či úžeji specializovaným oborům. O jaké podniky nebo obory se bude jednat, to bude záviset na místních podmínkách a možnostech členů Asociace.

Těžištěm odborné činnosti Asociace musí být kluby. Byla jim stanovami poskytnuta maximální volnost v činnosti, včetně vlastní právní subjektivity, omezená jen cíly, uvedenými v základním ustanovení stanov. Jejich prvořadým posláním je působit v oblastech soustředění určité inženýrské činnosti a na obory této činnosti se zaměřit. Pro kluby i pro Asociaci jako celek by měla platit zásada, věnovat se především těm oborům, kde jsou předpoklady pro činnost na vysoké odborné úrovni.

Závěrem, příspěvek je jen jedním z názorů, jak řešit současnou situaci Asociace. I když od rady k její realizaci bývá ještě dlouhá cesta, jedno je asi zřejmé. Ani v oblasti vědy a techniky se neobejdeme bez podnikatelského ducha. Ač je Asociace neziskovou organizací, budou-li výtěžky z jejich aktivit, tedy především v klubech, věnovány na cíle, uvedené v základním ustanovení stanov, nebude to v rozporu ani se stanovami, ani se zákonem a dobré věci to prospěje.

Ing. Josef Bráblík, CSc.
člen legislativní komise

UPOZORNĚNÍ

Výbor upozorňuje své členy, že v tomto čísle je přiložena složenka k zaplacení členského příspěvku na rok 1998, který činí podle usnesení 7. valné hromady 150 Kč.

Neplatiči členských příspěvků budou na tuto povinnost členů dle stanov upozorněni.

ITI TUV s.r.o. - Skupina TÜV SÜDDEUTSCHLAND

český člen

**Inspekční, zkušební, revizní a poradenská
činnost v oboru bezpečnosti technických zařízení**

To je motiv pro ITI TUV

- automobilové cisterny a kontejnery,
- osvědčování svářečů pro ČR i EU,
- integrované systémy bezpečnosti,
- způsobilost provozního personálu,
- zdvihadla a elektrická zařízení,
- strojní zařízení a technologie,
- parní kotle a tlakové nádoby,
- supervize investičních celků,
- ochrana životního prostředí,
- posuzování systémů jakosti,
- certifikace systémů jakosti,
- poradenství a akademie,
- značky CE a CCZ

**Zkušebnictví a osvědčování pro export
do EU a pro vnitřní trh**

Pobočky ve všech regionálních centrech!

Vedení společnosti:

Praha 4, 147 00, Modřanská 98

tel....462625, 462372

fax....463257

ETS-C s.r.o.

**CHYSTÁTE REKONSTRUKCI NEBO NOVOU INVESTICI?
MÁTE PROBLÉMY SE STÁVAJÍCÍMI POHONY NEBO S ŘÍZENÍM JIŽ
NASAZENÉ TECHNOLOGIE?**

Používáme měniče a řídicí systémy firmy SIEMENS AG.

- *dodávky střídavých regulovaných pohonů*
- *dodávky stejnosměrných regulovaných pohonů*
- *dodávky zařízení pro měkké rozběhy asynchronních motorů*
- *dodávky filtračního a kompenzačního zařízení*
- *dodávky rozváděčů, ovládacích pultů, transformátorů, elektromotorů*
- *kompletní dodávky elektro pro investice a rekonstrukce*
- *dodávky řídicích systémů a kompletního programového vybavení*

- *systémovou analýzu řízení*
- *projektování*
- *vedení zařízení do provozu u zákazníka*
- *vysškolení obsluhy a údržby*
- *servis při poruchách provozovaného zařízení*
- *servis a provozní změny dodaného programového vybavení*

- *dokonalou elektromechanickou kompatibilitu pohonu*
- *požadovanou elektromagnetickou kompatibilitu pohonu*
- *úspory elektrické energie*
- *snadnou obsluhu a široké možnosti řízení podle požadavků zákazníka*
- *vysokou technickou úroveň*
- *krátké dodací lhůty*
- *záruku po dobu minimálně 12 měsíců*

Sídlo :
Matějská 53, 160 00 Praha 6
Tel./Fax: 02-311 50 88

Provozovna:
Kolbenova 159, 190 00 Praha 9
Tel. 02-6603 2022
Tel./Fax/Zázn. 02-6603 2099

STANOVY

Asociace strojních inženýrů v České republice (ASI)

I. Základní ustanovení

1. Asociace strojních inženýrů v České republice (dále jen Asociace) je sdružením občanů, kteří nabyli vysokoškolské kvalifikace „inženýr“, a klade si za cíl všestranně napomáhat rozvoji strojního inženýrství v České republice, napomáhat uplatnění strojních inženýrů v hospodářské, vědecké a školské činnosti, zvyšovat odbornou úroveň českého strojírenství a podporovat výměnu zkušeností mezi odborníky ve strojírenství, mezi inženýrskými a strojírenskými organizacemi.

2. Asociace je nezávislou organizací. Ve své činnosti se řídí zákony České republiky, stanovami Asociace a jejím programovým prohlášením.

3. Asociace je právnickou osobou. Nositeli právní subjektivity a ekonomické samostatnosti Asociace jsou její ústřední orgány a představenstva klubů. Sídlem ústředních orgánů Asociace je Praha.

II. Členská ustanovení

1. Členství v Asociaci je řádné, mimořádné a čestné.

2. Řádným členem Asociace se může stát občan České republiky, bezúhonný, který nabyl vysokoškolské kvalifikace „inženýr“, souhlasí s programovým prohlášením Asociace, hodlá se aktivně podílet na její činnosti a písemně požádá o přijetí za člena.

3. Mimořádným členem Asociace se může stát občan České republiky bez vysokoškolské kvalifikace, jestliže jeho morální vlastnosti i vysoká úroveň odborných znalostí v oboru strojírenství přijetí zdůvodňují. Předpokladem je souhlas s programovým prohlášením Asociace, snaha podílet se na její činnosti a podání písemné žádosti o členství, doporučené dvěma členy Asociace.

4. Čestným členem Asociace se může stát občan České republiky, který je významnou osobností, uznávaným odborníkem a značnou měrou se zasloužil o Asociaci a nebo rozvoj strojního inženýrství.

5. Řádného, mimořádného i čestného členství může nabýt i občan cizí státní příslušnosti, splňuje-li ostatní podmínky ustanovení odstavců II/2, II/3 nebo II/4.

6. Řádné a mimořádné členy Asociace přijímá výbor Asociace a kluby strojních inženýrů.

7. Návrh na udělení čestného členství podává (po předběžném souhlasu navrhované osoby) výbor Asociace nebo kluby strojních inženýrů. Návrh schvaluje shromáždění zástupců Asociace.

8. Členství v Asociaci může zrušit klub strojních inženýrů nebo výbor Asociace na základě žádosti člena, dále v případech, kdy člen dlouhodobě bezdůvodně neplní členské povinnosti, úmyslně narušil pravidla občanské morálky či dopustil se činů trestných dle zákonů České republiky.

9. Člen, jemuž bylo klubem strojních inženýrů zrušeno členství, může požádat výbor Asociace o přezkoumání tohoto rozhodnutí. Výbor rozhodnutí klubu buď potvrdí, nebo je zruší. V případě, že výbor Asociace buď sám členství zruší nebo zrušení potvrdí, může člen požádat o přezkoumání rozhodnutí výboru Asociace shromážděním zástupců. Rozhodnutí shromáždění zástupců je konečné.

10. Člen, jehož členství v Asociaci bylo zrušeno, může být při splnění podmínek odst. II/2 nebo II/3 a jestliže již pominuly důvody pro zrušení členství, opět přijat za člena Asociace.

III. Členská práva

1. Každý člen má právo volit. Právo býti volen má jen člen, který je občanem České republiky.

2. Každý člen má právo zúčastňovat se schůzí a akcí, pořádaných Asociací, jednat na nich, přednášet, navrhopvat a hlasovat.

3. Členství v Asociaci opravňuje členy užívat spolu se jménem označení Člen ASI, případně Čestný člen ASI.

IV. Členské povinnosti

Člen je povinen:

1. Zachovávat stanovy a předpisy Asociace.

2. Nejednat proti zákonům České republiky a zájmům Asociace.

3. Řídit se programovým prohlášením Asociace.

4. Zachovávat všechna usnesení Asociace.

5. Aktivně pomáhat při plnění úkolů Asociace.

6. Platit řádně a včas členské příspěvky. Placení členských příspěvků není povinností čestných členů.

V. Organizační struktura Asociace

Orgány Asociace jsou kluby strojních inženýrů (dále jen kluby), ústřední orgány, senát a shromáždění zástupců.

A. Kluby

1. Kluby strojních inženýrů jsou základními články organizační struktury Asociace.

2. Klub lze vytvořit tam, kde působí nejméně tři členové Asociace.

3. Klub má právní subjektivitu.

4. Klub ustavuje výbor Asociace na základě žádosti nejméně tří členů.

5. Klub volí ze svých členů předsedu klubu. Předseda organizuje činnost klubu, zastupuje klub navenek a vůči výboru Asociace. Klub, který má více než pět členů, může volit výbor klubu. Ten pomáhá předsedovi organizovat činnost klubu. Klub může kdykoliv člena výboru nebo předsedu odvolat a zvolit nové funkcionáře.

6. Nejvyšším orgánem klubu je valná hromada klubu. Je svolávána předsedou klubu nejméně jednou do roka. Projednává zprávu o činnosti klubu za uplynulé období, doplňuje a schvaluje program činnosti klubu a volí funkcionáře klubu.

7. Klub zaniká, když počet členů klesne pod tři. Klub rovněž zaniká rozhodnutím členů, pokud se pro zachování klubu nevysloví alespoň tři členové. Klub může být zrušen i rozhodnutím výboru Asociace, proti tomuto rozhodnutí se

klub může odvolat ke shromáždění zástupců.

8. Členové, jejichž klub zanikl a jejichž členství v Asociaci zůstalo zachováno, a členové, přijatí výborem Asociace, kteří ze závažných důvodů se nepodílejí na práci určitého klubu, jsou individuálními členy Asociace. Evidenci těchto členů vede výbor Asociace, který pověří jednoho svého člena stykem s těmito členy. Výbor Asociace přijímá opatření, aby z individuálních členů byly vytvářeny kluby.

B. Ústřední orgány

1. Řídícím orgánem Asociace v období mezi shromážděními zástupců je výbor Asociace. Rozhoduje jménem Asociace o všech věcech, pokud nejsou výhradně svěřeny shromáždění zástupců.

2. Výbor Asociace je nositelem právní subjektivity.

3. Výbor Asociace volí ze svého středu prezidenta Asociace, viceprezidenta, tajemníka, hospodáře a další funkcionáře, jejichž činnost je potřebná pro Asociaci. Výbor může rozhodnout o uvolnění zvoleného funkcionáře pro výkon funkce a stanovit odměnu za výkon funkce.

4. Prezident a další členové výboru Asociace mají právo jednat jménem Asociace v rozsahu zmocnění, které jim udělí výbor Asociace. K platnosti písemného závazku je třeba podpisu dvou členů výboru, z nichž jeden musí být prezident, viceprezident, tajemník nebo hospodář.

5. Výbor Asociace může pro splnění cílů Asociace zřídit:

- a) sekretariát Asociace,
- b) nakladatelství a vydavatelství Asociace,
- c) nadaci pro strojný inženýry.

Výbor současně stanovuje jejich úkoly a kontroluje jejich činnost. Výbor může stanovit, že při plnění svých úkolů mohou tyto složky vystupovat vlastním jménem a přiznat jim některá další práva, odvozená z právní subjektivity Asociace.

6. Výbor může se souhlasem shromáždění zástupců zřizovat i jiné složky. Při tom postupuje obdobně jako v odst. B/5.

C. Shromáždění zástupců

1. Nejvyšším orgánem Asociace je shromáždění zástupců.

2. Výbor Asociace svolává shromáždění zástupců nejméně jedenkrát do roka. Výbor Asociace je povinen svolat shromáždění zástupců kdykoliv, požádá-li o jeho svolání nejméně 1/3 klubů nebo 1/3 členů Asociace.

3. Výbor určí počty zástupců jednotlivých klubů s hlasem rozhodujícím tak, aby byla zachována dle možnosti proporcionalita zastoupení členstva. Právo účastnit se shromáždění zástupců s hlasem poradním mají všichni členové Asociace.

4. Shromáždění zástupců:

- a) projednává zprávu o činnosti za uplynulé období,
- b) vypracovává a schvaluje program činnosti na další období,
- c) pověřuje dva až tři členy Asociace revizí hospodaření a projednává zprávu o revizi za uplynulé období,
- d) stanovuje počet členů výboru Asociace a volí jeho členy,
- e) volí členy senátu na dobu pěti let,
- f) schvaluje změny ve stanovách Asociace,
- g) projednává návrhy z pléna,
- h) rozhoduje o odvoláních podaných nižšími orgány Asociace.

D. Senát

1. Senát je poradním orgánem Asociace. Jeho členové jsou voleni z řad významných odborníků shromážděním zástupců na dobu pěti let.

2. Členové senátu volí ze svých řad předsedu senátu.

3. Předseda senátu svolává senát na žádost výboru Asociace, nejméně však jednou do roka.

VI. Hospodaření Asociace

1. Činnost Asociace je hospodářsky zajištěna:

- a) příspěvky svých členů,
- b) výnosy ze své činnosti,
- c) dary a dalšími příjmy od jednotlivců a institucí, podporujících činnost Asociace.

2. Výši členských příspěvků stanovuje svým členům klub, nejméně však ve výši stanovené rozhodnutím shromážděním zástupců. Individuálním členům Asociace stanovuje příspěvky výbor Asociace.

3. Část členského příspěvku, odváděná ústředí Asociace, je jednotná pro všechny kluby a určuje ji shromáždění zástupců. Zbývající část příspěvku zůstává klubu.

4. Kluby z výnosů své činnosti, darů a příspěvků od sponzorů odvádějí část ústředí. Jejich výši určuje shromáždění zástupců.

5. Na podporu činnosti klubů může ústředí Asociace poskytovat klubům účelové dotace.

6. Ústřední orgány i kluby jsou samostatnými hospodářskými jednotkami. Za své závazky ručí každá z nich jen do výše svého majetku. Členové neručí za závazky Asociace. Ústřední orgány Asociace a kluby neručí za závazky

svých členů, s výjimkou těch osob, které výborem Asociace nebo kluby byly pověřeny jejich jménem jednat.

7. K zajištění své činnosti hospodaří ústřední orgány Asociace i kluby s finančními prostředky v rámci rozpočtu, který sestavují na běžný kalendářní rok. Rozpočet ústředních orgánů schvaluje shromáždění zástupců, rozpočet klubů valná hromada klubu.

8. Výbor Asociace, ostatní složky ústředí a kluby pečují o majetek Asociace s péčí řádného hospodáře. Při zániku klubu rozhoduje o likvidaci jeho majetku a závazků valná hromada klubu. Přihlíží při tom k doporučením výboru Asociace. Při zániku Asociace rozhoduje o likvidaci majetku a závazků Asociace shromáždění zástupců.

VII. Zásady jednání

Shromáždění zástupců, výbor Asociace, kluby a jejich výbory rozhodují o všech věcech jim svěřených hlasováním. O způsobu hlasování rozhodují sami. Uvedené orgány jsou schopné usnášení, je-li přítomna nadpoloviční většina jejich členů. Není-li v okamžiku řádně svolané schůze přítomna potřebná nadpoloviční většina, je schůze schopna usnášení 1/2 hodiny po stanoveném začátku schůze, pokud jsou přítomni nejméně tři členové. K přijetí rozhodnutí je potom třeba nadpoloviční většiny přítomných členů, není-li stanoveno jinak.

VIII. Závěrečná ustanovení

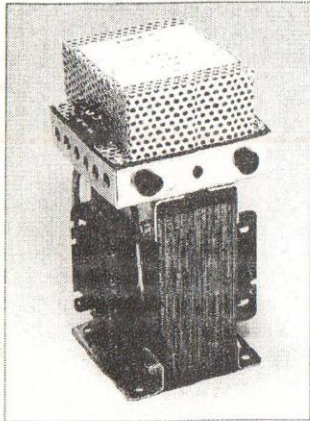
1. Výklad stanov přísluší výboru Asociace.

2. Asociace strojních inženýrů v České republice může být zrušena rozhodnutím 2/3 většiny shromáždění zástupců.

E.S.H.&F. s.r.o.

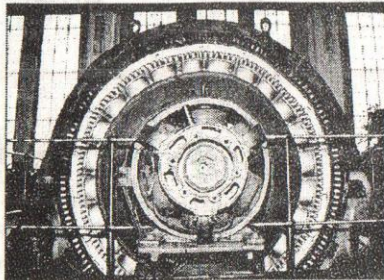
Kancelář: V Jirchářích 11, 110 00 Praha 1
tel./fax: 02 / 249 121 29

Provozovna: Studeňany 18, 507 12 Radim u Jičína
tel./fax: 0433 / 597 101
tel.: 0433 / 597 108

STEJNOSMĚRNÉ ZDROJE -
jednofázové a třífázové - stabilizované -
do výkonu vyráběných transformátorů

**OPRAVY (PŘEVJENÍ) VELKÝCH MOTORŮ
A GENERÁTORŮ** - do 6kV a cca 1 MW

CÍVKY - samonosné (bez kostry vinuti) - na kostrách dodávaných nebo vlastní výroby (sklotextit, plast) - impregnace dle požadavku zákazníka.

VZDUCHOVÉ TLUMIVKY - pro vnitřní použití -
v tepelné třídě F - jmenovité proudy ve třídě zatížení dle ČSN 351170 - proudy 100A i více

